

nen, skal dette klart fremgå af aftalen mellem amtskommunen og det pågældende døgntilbud. I så fald følger det finansieringen for døgntilbud. Hvis tilbudet er bevilget af kommunen, betaler den udgifterne.

Nogle steder finansierer amtskommune og kommune i fællesskab et Half-way-house, der indgår som et særligt beskyttet botilbud i overgangen mellem amtskommunens behandlingsindsats og kommunens støtte og omsorgstilbud. Dette princip vil ligeledes kunne finde anvendelse ved overgangen til grundtakstmodellen, hvor amtskommunen vurderer, at tilbuddet aflaster amtets tilbud, jf. forslaget til § 131 d, hvorefter amtskommunen vil kunne afholde udgifter, der ligger over grundtaksten.

Eventuel uenighed om, hvorvidt et tilbud er et døgntilbud, og dermed er omfattet af kommunens pligt til at betale grundtakst, vil ikke kunne påklages til hverken Socialministeriet eller de sociale klagemyndigheder.

Til stk. 2.

Der har ikke hidtil være kommunal medfinansiering af udgifterne til boformer efter § 94 (forsorgshjem m.v.). Hensigten med at foreslå, at kommunerne efter 120 dage - inden for de seneste 365 dage - skal betale en grundtakst ved ophold i forsorgshjem m.v. er at sætte øget fokus på samarbejdet om udslusningen fra forsorgshjem og dermed at reducere tilsanding på disse hjem.

Ved opgørelse af de 120 dage i relation til grundtaksten efter stk. 2 medregnes alene ophold i boformer efter § 94, stk. 1. Eventuelle tilbud om døgnmisbrugsbehandling efter § 85 indgår således ikke i beregningen af, om kommunen har pligt til at betale grundtakst for ophold i boformer efter § 94, stk. 1.

For at opnå en enkel administration af, hvornår kommunens pligt til at betale indtræder, vil der blive etableret en central registrering af personers ophold i boformer efter § 94, stk. 1.

Registret, der baseres på amtskommunal indberetning af cpr-numre, omfatter registrering af de konkrete tidsforløb, og det kan således registre, hvornår kommunen får pligt til at betale grundtakst. Den centrale registrering vil også omfatte, hvilken kommune der er opholdskommune, og som derfor har pligt til at betale. Fra registret vil amtskommunen og kommunen blive orienteret om, hvornår kommunen får pligt til at betale grundtakst. Den præcise procedure vil blive tilrettelagt i samarbejde med de kommunale parter.

Eventuel uenighed om, hvorvidt en kommunen har pligt til at betale grundtakst for ophold på boformer efter § 94, stk. 1, efter forslaget til § 131 c, vil ikke kunne påklages til hverken Socialministeriet eller de

sociale klagemyndigheder.

Til stk. 3.

I den grundtakst, som kommunen betaler, indgår de ydelser, som er forbundet med opholdet. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 131 a, stk. 4.

Den amtskommunale forpligtelse overfor brugere af midlertidige boformer efter den gældende bestemmelse i servicelovens § 94 (forsorgshjem, herberger og pensionater m.v.) omfatter en lang række ydelser i henhold til servicelovens bestemmelser, som er knyttet til opholdet i boformen.

Som led i forslaget om indførelse af grundtakstfinansiering foreslås det, at disse ydelser omfattes af grundtaksten, således at grundtaksten for § 94-tilbud omfatter tilbud efter servicelovens §§ 71, 73, 73 a, 86, 87 og 88, samt udgifter efter lov om hjemmesygeplejerskeordninger.

Kontanthjælpsmodtagere, der er beboere på en § 94-boform, har som andre kontanthjælpsmodtagere ret og pligt til et tilbud om aktivering. Såfremt kontanthjælpsmodtageren bedst tilgodeses ved et aktivitets- og samværstilbud efter servicelovens § 88, kan kommunen efter aftale med amtskommunen iværksætte aktiveringen i et sådant tilbud efter § 16, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik eller som et særligt tilrettelagt beskæftigelsesforløb efter samme bestemmelse. Disse aktiveringsforløb m.v. omfattes af grundtaksten for § 94, stk. 1-tilbud.

Udgifter i forbindelse med personer, der ikke bor på boformer efter § 94, stk. 1, og som deltager i aktiveringsforløb efter § 16, stk. 1, i aktivloven, er omfattet af grundtaksten på 61.000 kr. for dagtilbud efter §§ 87 og 88.

Beboere på § 94-boformer og andre personer, der gennem § 94-boformen modtager et aktiveringstilbud efter § 16, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, omfattes ikke af grundtaksten, og kommunen afholder udgiften til aktiveringstilbudet.

Til stk. 4.

Det foreslås, at den betaling, som beboerne betaler under opholdet, nedbringer de faktiske udgifter.

Til servicelovens § 131 d

Det er en del af grundtakstmodellen, at amtskommunerne i visse situationer har mulighed for at medfinansiere udgifter til kommunale tilbud, som skal afholdes fuldt ud af kommunen. Baggrunden herfor er, at i nogle tilfælde kunne et alternativ til den hjælp, som kommunen yder og finansierer, være en af de foranstaltninger, som efter forslagene til § 131 a og § 131 c er omfattet af grundtakstfinansiering.